

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. VIII. Romana Commendæ. De eadem materia primogenituræ certam
qualitatem exigentis, si proximore de linea admissa, seu prius vocata, de
tempore facti casus non habeat qualitatem, seu capacitatem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

administrationem annexam non habentibus ordinetur, Et tunc dicendum est idem, quod de jure, cum impedimentum suspensionis proveniat à dicta ratione publicæ administrationis, quodque agatur de quodam jure personali adinstar beneficiorum, juxta ea, quæ habentur in *Romana Commendæ disc. sequen.* Et sic dicebam veram esse dictam differentiationem inter primogenituras simplices, ac primogenituras qualificatas, sed fallacia manifesta erat in applicatione super circumstantia qualificata, quæ dicitur illa, cui conveniat dicta ratio celeritatis, & quod ratione subjectæ materiæ non patiat dilatationem.

Observabam quoque *Molinam* dictæ traditionis auctorem, nimium se fundare in auctoritate *Castrensis consil. 16. lib. 2.* qui loquitur de casu, quo aperta successione primogenituræ, vel fideicommissi ob unam lineam defectam, plures lineæ concurrant, quarum una habeat personas capaces de præsentibus, aliæ verò illas non habeant, sed sperent, cum tunc attendendum videatur tempus successio- nis, atque persona capax actu existens admittatur, quamvis de linea remotiori, seu minus dilecta, quasi quod tunc agatur solum de jure quærendo, ideoque non resultet præjudicium vel injuria positiva, qualis est propriè casus, de quo in dicta *Bononiensis Barveris coram Corrado decis. 95. par. 11. rec.* alias *decis. 17. post Consil. ad Peregr. & de qua causa habetur infra disc. 26.* secus autem, ut in præsentibus bona jam ingressa sunt in unam lineam, ita ut dandus veniat transitus illorum de una linea ad alteram cum formali privatione lineæ admittæ juris jam quæsitæ; Tunc enim necessaria est omnimoda evacuatio, quæ nunquam sequi dicitur, donec durat spes vel potentia, ut ita distinguendo advertitur etiam infra in dicta *Ferrariensis disc. 9.* Et ulterius dicta auctoritas *Castrensis*, neque est omnino tutum in eodem casu contrarium consiluit *Romanus consil. 134.* quod videtur magis receptum, ut in dicta *Ferrariensis disc. 9.*

Demum altera modificatio, seu declaratio contenta in tertia decisione coram *Bourlemont*, ut scilicet suspensio ob spem vel potentiam existentiam personarum de linea prædilecta, procedat ubi vacatio contingeret per mortem naturalem, sive civilem non culpofam ratione incompatibilitatis, secus autem ubi ratione penalis caducitatis ob contraventionem, nullam pro meo judicio habere videtur probabile fundamentum, tam generaliter, & in abstracto, quam specialiter, & in concreto. Generaliter siquidem, quoniam ubi fideicommissum vel primogenitura jam in aliquam lineam ingressa est, unde quæsitum est jus omnibus sub ea linea cadentibus, quemadmodum fideicommissi, vel primogenituræ possessor pro tempore non potest alienare bona, aliosque actus præjudiciales facere in præjudicium successorum independentem, & ex propria persona venientium, ita id facere non potest indirectè contraveniendo alicui præcepto, cum solum opinio, de qua apud *Paris. consil. 19. lib. 1. Peregr. art. 11. numer. 121. Fusar. quest. 447.* apud quos ceteri, percutiat casum in quo contraventio sapiat speciem peccati Adam primi parentis influentis in omnem posteritatem, quia scilicet primus vocatus, qui futuram lineam constituturus est, negligat adimplere condiciones à testatore præscriptas, atque ita se inhabilitet ad acquisitionem, quæ alteri lineæ aperiatur, præjudicando nedum sibi, sed ejus posteritati, ab ipso successivè venienti, quod neque est extra controversiam ex

deductis per *Molin.* de primogen. lib. 2. cap. 14. num. 25. cum sequent. *Theaur. decis. 270. num. 19.*

Et sic extra nostrum casum, in quo contrator non erat primus successor, Ac ulterius etiam opinione *Parisiensis & sequacium*, illa proventio ubi contraventio est culpofa sapiens delictum sitivum, & continens speciem ingratitude defunctum benefactorem, illius præceptum tenendo, quod in præsentibus neque dici poterat, ac desertio cognominis Lupari facta non esset tantum, ac injuriam testatoris, neque per se solum voluntariam deditionem alteri familiae ex justo motivo agnoscendi alteram superven- pinguiorem primogenituram, quæ reputatur iusta causa licitè contraveniendi, recusat ea prima hereditate seu primogenitura, unde propterea iste actus remanet mere consequentivus, utpote voluntarius aliam penam ad summum ferre non potest nisi illam ipsimet, ne interim administrationem tanquam pater sperati successus ut supra prætereundè posset; Et hæc multum videtur genuina veritas.

ROMANA.

COMMENDÆ

PRO

ANDREA DE SIXTIS

CVM

ANTONIO PETRO ETIAM
DE SIXTIS.

Casus decisus per Rotam pro
Antonio Petro.

De eadem materia primogenituræ certum qualitatem exigentis, si proximior de linea admittæ, seu prius vocata de tempore facti casus non habeat qualitatem, ac capacitatem necessariam, An ista expectari debeat, ac successio stare in suspensio, vel potius fiat locus successioni ab alio rarius proximè venientis, sive substituta vocati.

SUMMARIVM.

- 1 **Q**uare ista Commendæ cadat sub materia fideicommissaria.
- 2 De capellanis & beneficiis quæ jure fideicommissum sunt regulanda.
- 3 Facti series.
- 4 Decisiones cause.
- 5 In beneficiis & commendis Ecclesiasticis non datur suspensio, sed attenditur tempus vacationis vel presentationis, & num. 15.
- 6 De primogenitura qualificata non admittente suspensionem.
- 7 Idem in sententiis.

- 8 Quid de legato factio clerico pro tempore, vel illi qui
est laicus.
9 Commenda regularum eodem jure beneficiorum.
10 De etate necessaria in beneficiis & commendis.
11 Commenda regulares seu militares non obtinentur,
nisi per professos vel habiles ad proficiendum.
12 Obtinens dispensationem sateur impedimentum.
13 De commendis militiae Sancti Stephani.
14 Placent resolutiones.
15 Declaratur conclusio de qua num. 5.
16 Etiam in beneficiis & commendis sufficit ac septem
annorum ex voluntate fundatoris.
17 Quando etas non requiratur, sed etiam infans sit ca-
pax.
18 Coniunctus qui de jure sit legitimus tutor pupilli, non
potest eum supplantare.

DISC. VIII.

Quamvis praesens controversia, benefi-
cialium potius quam fideicommissaria-
rum materiam primo aspectu con-
cernere videatur, dum agitur de com-
menda militiae Ecclesiasticae per Sedem

Apostolicam probata, jure beneficiorum regulari-
ter decidenda, juxta praecipuum casum consimilis con-
troversia inter proximiorum de linea ratione etatis
incapacem, ac remotiorem de alia linea, habilem
& capacem, disputatum in *Pisana commenda de Gri-
sonibus ordinis militaris S. Stephani*, de qua *sub ti-
tulo de jure patronatus*; Attamen verè percutit ma-
teriam fideicommissariam, cum agatur de Com-
menda in forma primogeniturae, cum privatis ac
merè secularibus bonis cum sola privata auctorita-
te, seu dispositione erecta, sub titulo & nuncupa-
tione Commendae militaris ex quadam ratione hon-
orificentiae, cum regulis prophanis fideicommissio-
rum, seu legatorum metienda, juxta ea quae in ead-
em beneficali materia habemus de cappellaniis
& beneficiis, quae ex sola pie disponentium volun-
tate fundantur, quamvis sub titulo alicujus Ecclesiae
vel cappellae, & cum oneribus militarum, imò etiam
cum qualitate sacerdotali, quoniam nisi cum au-
thoritate Ordinarii vel alterius ecclesiastici Superio-
ris ad id auctoritatem habentis formalis erectio
fiat, censentur jure priorum legatorum, cum gene-
ralibus terminis ac regulis prophanis recensenda,
regulis beneficalibus non subiecta, juxta firmata
in *Melphicenis legati pii coram Dunozerro* inter suas
decis. 101. reperit, decis. 238. par. 5. rec. & post resolut.
26. de *Marim. lib. 1.*, satis frequenter in aliis cano-
nicata.

De anno igitur 1630. Petrus Paulus de Sixtis
per actum inter vivos ex ejus bonis vel in totum
vel pro majori parte provenientibus ab ejus patre,
de consensu Andreae, Ioannis, Thomae, & An-
tonii fratrum in eisdem bonis interessatorum ob
reciprocam substitutionem à communi patente
ordinatam, erexit seu ordinavit Commendam mi-
litiarum B. Mariae Magdalenaë, juxta ordinem primo-
geniturae in perpetuum deferendam in ipsorum
fratrum lineas masculinas; Primò scilicet in il-
lam ipsius Petri Pauli primogeniti, eaque de-
fecta in illam Andreae secundogeniti, & sic successi-
vè; Cum autem sequuta esset mors ipsius Petri
Pauli primi commendatarii, superstiti Antonio

Petro filio in etate septem annorum; Hinc
Andreas frater secundogenitus, ob incapacita-
tem dicti Antonii Petri ratione etatis obtinendi
hujus militiae habitum & Commendas, cum
ex ejusdem militiae stabilimentis à Sede Apo-
stolica confirmatis statutum esset ad habitum admit-
tendos non esse, nisi saltem post completam etate-
m 12. annorum, ad professionem verò non nisi
post illam annorum 16., Obtinuit à Sede Apo-
stolica hujusmodi Commendae provisionem;
Econversò autem Antonius Petrus infra aliquo-
rum mensium spatium obtinuit etiam ab eadem
Sede dispensationem, quatenus opus esset super
hujusmodi etatis defectu seu capacitate, & suc-
cessivè ejus tutor litem instituit contra dictum An-
dreame, Et commissa causa in *Rota coram Albergato*,
sub die 21. Februarij 1661. ad favorem dicti
Antonii Petri super Commendae praedictae perti-
nentia & adjudicatione produit resolutio, ad cuius
normam expedita sententia, & commissa in alia
instantia causa in eadem *Rota coram Emerix*, sub die
5. Februarij 1662. confirmata fuit sententia, Unde
propterea Andreas acquievit, quarum decisionum
prima coram *Albergato* longè post hæc scripta
habetur registrata inter *consultationes Manzij con-
sult. 79.*

In his autem disputationibus, ego scribens pro
Andrea patruo reo convento tanquam Advocatus,
cum praesupposito, quod ageretur de Commenda
militariae ecclesiasticae per Sedem Apostolicam probata,
plures deducebam veras conclusiones,
ex quibus, ubi dictum praesuppositum subsiste-
ret, de consequenti resistabat justitia dicti An-
dreae possessoris, non obstante prerogativa lineae
concurrente in actore ob illius incapacitatem.

Primò siquidem statuebam conclusionem, quòd
in beneficiis ecclesiasticis, quamvis jurispatronatus
laicorum, & quae ex lege fundationis certo
generi personarum, & cum certo ordine debeantur,
utpotè administrationem annexam habenti-
bus, ac etiam nè Ecclesia seu cappella diuturnam
vocationem pati cogatur, non datur suspensio, sed
necessaria est capacitas, seu habilitas de tempore
facti casus, Vel ad summum de tempore quo juxta
terminos in jure statutos, presentatio facienda est,
ac aliàs fit locus remotiori, vel etiam facultati præ-
sentandi vel providendi quemcumque extraneum
si in genere vocato alter proximior non adesset, ut
antiquioribus relatis firmatur per *Rotam apud Bu-
ratt. decis. 680.*, apud *Cavaler. decis. 231. decis. 496.*
par. 1. recent. decis. 206. pag. 3. Rheggient. beneficij
24. Majj 1653. coram Bichio, Firmana jurispatronatus
18. Majj 1654. Albergato & frequenter, cum in ma-
teria beneficali sit certa & recepta propositio, quo-
ties lex fundationis ab initio de Superioris consen-
su adjecta contrarium non disponderet; Et in his
terminis specialibus commendarum militarium
habetur in *d. Pisana Commenda sub tit. de jurispatro-
natus*; atque ad idem conferre dicebam ea quae de
primogenitura qualificata non admittente suspen-
sionem, neque expectante futuram capacitatem
habentur in *Bonon. primogeniturae de Luparis disc. præ-
cedenti*, quamvis de tempore hujusmodi disputa-
tionum dicta causa adhuc introducta nec disputa-
ta esset.

Ac etiam deducebam ea, quae habe-
mus in materia feudali, quod licet in il-
la sexus vincat aetatem, ac etiam gradum, at-
tata-

LUCA
de
tamentis
CVI
9

attamen si de tempore aperta successione non reperitur masculus, non expectatur ejus futura & sperata existentia, sed admittitur femina, vel respectivè admittitur remotior, non expectata supervenientia sperati proximioris ex deductis per *Schrader. de feudis par. 7. cap. 4. num. 82. Rosenthal. in eod. tract. cap. 7. conclus. 41. num. 26. cum seqq.*

Et etiam proximè de legato vel alia dispositione facta ad favorem clericorum pro tempore existentium in genere vocato, ut debeatur illi qui de tempore vocationis reperitur clericus, non curata majori vel minori prerogativa lineæ, situnc in linea prædilecta non adest clericus vel capax, habetur in *Liccen. bonorum coram Orthobon. inter suas decis. 270. & in eadem coram Celfo inter suas decis. 159. & decis. 183.* Et de casu converso primogenituræ, ad quam vocati sunt solum laici, cum inhabilitate clericorum, ut attendatur qualitas laicalis de tempore facti casus habetur in *Pisana. primogenitura 16. Januarii 1651. coram Cerro*, (quæ tamen decisio ita simpliciter sumpta parum tuta videtur, cum intelligenda veniat juxta ea quæ in terminis successione illorum feudorum, quorum clerici sunt incapaces, habentur in *Venasren. successione feudorum sub tit. de feudis disc. 17. cum similibus.*)

Quod autem pro hujusmodi commendis obtinendis requiratur habitus ætatis, & consequenter dictus Antonius Petrus esset inhabilis, clarè probari dicebam ex duplici fundamento; Primò quia receptum habemus, commendas eodem jure beneficiorum regulari *Garz. de benef. par. 1. c. 4. num. 6. & 7. Lotter. de benef. lib. 1. quest. 17. num. 11. & in specie ætatis Gonzal. ad regul. 8. gloss. 5. §. 8. num. 9.* In beneficiis autem post Concil. Trident., cessante contraria lege foundationis, requiritur ætas 14. annorum, quam receptum est necessariam esse etiam in beneficiis jussu patronatus, ut apud *Vivian. de iurepatr. lib. 6. nu. 7. Ventrigl. in praxi beneficiorum tit. de ætate beneficiati num. 6. & omnes.*

Et secundo clarius, quia commenda militares seu aliàs regulares, obtineri non possunt nisi per professos, vel saltem habiles ad profitendum suscepto habitu, *Gonzales gloss. 8. num. 78. Garz. par. 7. cap. 10. nu. 20. Buratt. dec. 390. & 463.* Ex stabilimentis autem hujus militiæ ut supra nemo admitti potest ad habitum nisi in ætate annorum 12., & ad professionem in illa annorum 16., & sic incapacitas, retentis terminis beneficiorum seu commendarum eorum jure regulandarum, videbatur certa, ita etiam agnita ex parte ejusdem actoris, qui super defectu ætatis obtinuerat dispensationem, per quam agnosci dicitur impedimentum juxta *decis. Gregor. 331. num. 1.*

Et quamvis scribentes pro actore totum fundamentum constituerent in deductis per *Ansaldo. conf. 12. num. 18. cum seqq.*, ac alios, de quibus in *d. Pisana Commenda*, quod scilicet in hujusmodi commendis, cum regulis prophanis potius metiendis, dari potest suspensio ac spectatur habitus personæ prius vocatæ, cum quo motivo procedere videtur Rota, præsertim in prima decisione coram *Alberga-ro*, Attamen, cum sensu etiam veritatis, dicebam istud motuum esse omnino fragile nullum habens juris vel rationis fundamentum, cum ea quæ apud *Ansaldo* ac alios ut supra habentur, procedant ex jure municipali ac stabilimentis particularibus illius Militiæ S. Stephani, quibus stabilimentis circumscriptis, absolutum est contrarium dicendum esse, ut particulariter & ex professo habetur in dicta

Pisana, ubi de hujusmodi statutorum validitate interpretatio.

Adhuc tamen præmissis non obstantibus, nisi quamvis scribenti pro succumbente, placuerit atque probabiles visæ sunt resolutiones, quamvis non omnino placent earum rationes & fundamenta; Quamvis enim conclusiones prædictæ ego scribens tanquam Advocatus deducebam, sent veræ in casibus suis, attamen fallacia etiam applicatione, licet scribentes pro actore non tantum ad id adverterent.

Ut enim supra initio insinuatum est, verbeneficia ecclesiastica jure beneficiorum regulanda dicuntur, quando cum auctoritate superioris formalem erectionem processum est, ita ut non effecta dicantur ecclesiastica & de dominio ipsorum Religionum seu Militiarum, commenda solum commendatariis pro tempore quadam ministrante, cum facultate applicandi sibi, quod detractis necessariis pro Ecclesiæ cultu & sustentatione de fructibus seu redditibus superius beneficiis, & commenda de jure administrantur, potius cum dicta propria commoditate, quam dicitur nisi jus successorum importare dicantur, autem in præsentem dici non poterat, Tum quia probabiliter dubitari poterat, an hujusmodi professores essent personæ ecclesiasticæ, vel pure jure mere seculari censendi essent, dum non prædit annus probationis, neque emittitur forma professio, ex his quæ in fortioribus terminis Militiæ S. Stephani habentur in *Lucana jurisdictio sub tit. de iurisdictione, disc. 92.* Tum etiam ut dictum est, agebatur de simplici primogenituræ cum privatis bonis ex mere privata dispositione sub hoc honorifico commenda titulo ordinata, sic in longè diversis terminis, quam in *d. Commenda*, Unde propterea mihi videbatur in eadem quæ generaliter in primogenituris acquirantibus habentur supra *disc. præced.* ut scilicet quid Hispani in illis Majoratibus ex eorum legibus particularibus, vel peculiari natura distare possint in suspensio, donec superveniat certitas, vel, & probabiliter adesse in capacitas ab initio, dum ut supra non agebatur commenda ipsius Religionis per ejus Superiori collata, ita ut intrarent regulæ beneficiales commenda requirentes.

Præterea etiam si ageretur de vera & legitima commenda jure beneficiorum regulanda, attamen inspecta dispositione juris communis deberet ætas septem annorum; Quamvis enim in *Sac. Concil. Trident. sess. 23. de reform. cap. 6.* non sit necessitas ætatis annorum 14., atque receptum sit dictam Conciliarem dispositionem prædictam etiam in beneficiis de jure patronatus ut supra, tamen limitatur ubi ex lege foundationis aliter tamen est posse conferri in ætate minoris, ex decreto per *Barbos. de Episc. alleg. 60. num. 77. Lotter. de benef. 32. num. 35. cum seqq. Duran. decis. 228. num. 7. decis. 194. num. 1. par. 2. rec. & decis. 403. num. 1. par. 4. tom. 2. cum alijs per adden. ad Buratt. decis. num. 15.* & in hujus causæ decisionibus quæ hoc titium etiam amplectuntur; Et idè cum illa Commenda fundata sit de bonis Petri Pauli principis pro ejus lineæ, & descendentiæ; in ejus vero nimodum defectum pro illa fiatrum, Hinc proinde omnino verisimilis voluntas adesse videtur quod noluerit hujusmodi restrictiones admittere sumendo etiam dictum motuum pro non iudicio extraneum à casu Religionis S. S. &

phani juxta *Confil. Anfaldis*, pro adminiculo, quod scilicet ita ad instar, & per quamdam imitationem processum sit, pro regulanda voluntate.

Clarius verò connectendo insimul aliud proximè præcedens fundamentum, quod non ageretur de formali Commenda erecta auctoritate superioris, sed auctoritate privata, ut non intrent regulares beneficiales, adeo ut etiam laici, imò mulieres ac infantes sint hujusmodi dispositionum capaces *Gonzal. ad regul. 8. glos. 5. per tot., præsertim num. 27. ubi de ætate Rota decis. 48. in sine par. I. divers. Buratt. decis. 1. & 224. & in dicta Melphicon. legati pp. coram Dinezeto ac sepius, & sic cessabat incapacitas, & successivè occasio seu fundamentum quæstionis.*

Demùm satis considerabile pro meo iudicio videbatur, quod, ut observantia comprobavit, ubi etiam de sūcto jure dictus ætatis defectus causaret incapacitatem, Sedes Apostolica nullam habet difficultatem concedendi dispensationem de facili cuiuscumque petenti in ista, magis sæcularium, quam ecclesiasticarum commendarum specie concedi solita, ideoque cum ageretur de infante orphano cuius Andreas patruus saltem habitu erat vel esse debebat legitimus tutor, cui incumbere in bona fide cum nepote pupillo versari, ac debitas adhibere diligencias pro obtinenda dicta dispensatione, qua mediante obtinere posset eam successione bonorum paternorum, quam sibi natura deferebat, in manifesto dolo dictus patruus versatus videtur, ita nepotem pupillum supplantando, & sic plura concurrebant actoris bonum jus comprobantia, ut Ego ab initio ingenè juxta stylum reo convento meum patrocinium exposcenti insinuavi, cum casus ac fortunæ partus fit requiri magis à fovente bonam causam vel è contra.

SUMMARIUM.

- 1 **F**acti series.
- 2 Resolutiones cause.
- 3 De responsis editis per auctorem, & alios in causa.
- 4 Qualis esset causa punctus.
- 5 Quod in fideicommissis detur suspensio donec durat spes durationis linea admittit.
- 6 Quid in fideicommissis qualificatis.
- 7 Inspectiones cause.
- 8 De auctoritatibus requirentibus capacitatem de tempore delate successione, & negantibus suspensionem.
- 9 De auctoritatibus in contrarium donec durat potentia.
- 10 Distinguntur casus super dictarum auctoritatem intelligentia, & conciliatione, & primus est in iuribus personalibus, & vitalitijs.
- 11 Alter, ubi nulla linea adhuc ingressa est.
- 12 De casu controversia, ubi bona ingressa sunt unam lineam.
- 13 Omnes quæstiones cadunt in casu dubio, cessant autem ob contrariam, etiam conjecturalem voluntatem.
- 14 De conjecturis impediendis suspensionem.
- 15 Filij Advocatorum sunt præferendi alijs in loco parentum.
- 16 De conjecturis suadentibus suspensionem.
- 17 Existencia persone de genere impedit conditionis purificationem, licet non succedat.

DISC. IX.

FERRARIEN.

FIDEICOMMISSUM
DE FRANCHIS.

P R O

ANTONIO BOTTO DE FRANCHIS

C V M

GRATIO CONTRIO.

Casus decisus per Rotam pro Antonio.

Decadem materia suspensionis, An scilicet desiderata certa qualitate in vocatis ad fideicommissum, puta Doctoratus &c., si de tempore apertæ successione, proximior cui illa deferatur, tunc non sit illius qualitatibus capax, An fiat locus ulteriori substituto capax, vel potius expectanda sit capacitas proximioris, ac interim successio stare debeat in suspensio.

Hypopolitus de Franchis Advocatus Ferrariensis ultimus de ejus familia, hæredem instituit Ioannem Baptistam Botto munus procuratoris seu causarum Patroni in eadem Civitate exercentem, ejus nimirum benevolam, & cuius unicum filium Antonium de recenti in sacro fonte leuaverat, inuncto tamen eidem Joanni Baptistæ onere seu conditione assumendi ipsius testatoris cognomen & insignia, necnon continuandi in eodem munere seu exercitio, eidemque substituit ejus Filios ac descendentes masculos in perpetuum, Doctores tamen, ac munus Advocati vel procuratoris exercentes; Deficientibus autem dictis filiis & descendentes, qui essent Doctores vel Procuratores, aut Advocati substituit Doctorem magis pauperem Collegii dictæ Civitatis ab eodem Collegio eligendum, & à Vicario Generali Episcopi approbandum, inunctis eisdem oneribus, factaque eadem substitutione in ejusdem filijs & descendentes, quibus pariter non extantibus dictam qualitatem habentibus, ad aliam similem electionem procederetur, & sic successivè &c.; Agnita verò per dictum Ioannem Baptistam hæreditate, susceptisque cognomine ac insignibus juxta præceptum testatoris, cum ad breve tempus sequuta esset etiam ejus mors superflite dicto Antonio filio in tenera ætate septem vel octo annorum, & sic absque dubio incapaci doctoratus aliorumque munerum à testatore demandatorum; Hinc Collegium prædictum putans factum esse casum substitutionis ad favo-

rom